

[Tom Bøhnke]

af forslaget vil være altafgørende for vores endelige stillingtagen.

Sonja Albrink (CD):

Retspraksis omkring miljøskader har været temmelig restriktiv, og ansvaret for forureningskader har nærmet sig det objektive ansvar. Så i praksis er det allerede i dag sådan, at den person, som er udpeget som skadevolder, har skullet bevise sin uskyld, snarere end at hans skyld eller ansvar her skulle bevises. Princippet om, at forureneren betaler, er derfor allerede gældende i praksis.

Ved almindelig påpasselighed og forudseenhed eller ved at konsultere fagfolk inden for det pågældende område er det i dag muligt stort set at undgå, at der opstår skader på miljøet i forbindelse med drift af en virksomhed, selv om der arbejdes med miljøfarlige stoffer.

Når man sammenholder med de bestræbelser, der i samfundet i øvrigt udfoldes for at beskytte vores omgivelser og miljø, er det kun rimeligt, at også de virksomheder, som arbejder med de miljøfarlige stoffer, gør sig de allerstørste bestræbelser på at sikre omgivelserne mod at lide overlast, og det er jo netop det, dette forslag sigter imod.

Forslaget er en understregning af den retspraksis, som allerede er ved at udvikle sig, og et klart signal til virksomhederne om, at der ikke tolereres nogen smutvejsløsninger, når talen er om miljø. Her har vi set for store ulykker og omkostninger af fortidens synder. Erstatninger for miljøskader kan løbe op i helt enorme summer, fordi konsekvenserne af skaderne kan være uoverskuelige. Vi husker vel alle sammen ulykken i forbindelse med »Exxon Valdez«, men heldigvis er det jo hovedreglen, at skaderne er langt mere overskuelige, selv om omkostningerne ved oprydningen godt kan blive ganske betragtelige.

Jeg er klar over, at det under lovforslagets forberedelse har været nøje overvejet, om der burde stilles krav om en obligatorisk forsikring for miljøskaderne. Resultatet af disse overvejelser og diskussioner er altså, at der i forslaget i dag ikke er stillet noget krav om, at der skal være obligatorisk forsikring.

Jeg er slet ikke afvisende over for tanken om en forsikringsordning, og for den enkelte virksomhed kan det måske i længden også vise sig som den bedste løsning, men som forholdene

er i dag, hvor der i mange af vore nabolande er tilsvarende regler om objektivt ansvar for miljøskader, uden at der stilles krav om en obligatorisk dækning, kan vi af konkurrencemæssige årsager ikke tillade os at stille et sådant krav, som i hvert fald på kort sigt ville forringe danske virksomheders konkurrenceevne. Hvis der stilles krav om en forsikringsordning i Danmark, må kravet også gælde for de tilsvarende virksomheder i vore nabolande, så ordningen ikke betyder konkurrenceforvridning til skade for danske virksomheder, og det vil sige, at spørgsmål i givet fald må tages op på EU-niveau.

Jeg kan med disse bemærkninger tilslige CD's støtte til forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal med det samme sige, at Det Radikale Venstre støtter det fremsatte forslag. Vi anser det for at være et meget væsentligt og meget principielt skridt fremad mod at få ryddet op efter fortidens synder og også forhindre, at fremtidige ulykker bliver for store.

For et par år siden gennemførte vi her i Folketinget en lovgivning vedrørende patientforsikring. Der indførte vi begrebet objektivt ansvar for det offentlige sygehusvæsen, fordi der var fundet mange skader på patienter, som ikke på nogen måde kunne få erstatning, fordi der ikke var nogen skadevolder. Der var altså ikke en person eller en afdeling eller et apparat, som man kunne pålægge skylden for den skete skade, og det betød, at mange patienter ikke havde mulighed for at få nogen erstatning for de skader, de var blevet påført af det pågældende hospital eller af sundhedsvæsenet.

I forbindelse med patientforsikringen indførte vi objektivt ansvar for de offentlige sygehuse, således at alene det, at patienten var i det offentlige sygehus' varetægt i den periode, hvor skaden opstod, betød, at sygehuset havde erstatningspligt over for den pågældende patient. Det gør det lettere for de skadelidte at få en kompensation for deres skade, og det er i virkeligheden lidt af det samme, der sker her: Den skadelidte er naturen, miljøet, dvs. os alle sammen, og derfor er det også nu lettere for os alle sammen og for naturen at få betaling for den oprydning, som nødvendigvis skal finde sted efter en miljøskade.